

İktidar: Kişiler-arası, Organizasyonel ve Global Boyutları

Pazartesi, 24 Ekim 2005

KONU: İktidar farklılıkları nasıl oluşur: klasik sosyal teoriden dersler, devam ediyor.

Geçen dersin özeti: **MAX WEBER**

--*Sınıf, Statü, ve Parti* grupların, yaşam tarzı (statü), pazarda müşterek fırsatlar (sınıf), açıkça iktidar kazanmak (parti) üzere farklı temellerde organize olduklarını belirtir.

--Weber **iktidarı açıkça tanımladı**—Dennis Wrong ve başka analizciler bunu kullanarak geliştirdiler.

--*İktidar farklılıkları nereden geliyor?* Weber açık bir cevap vermez ancak iktidarın temelini değiştirebileceğini ve sosyal bağlama göre—sınıf/statüye, tarihsel duruma bağlı olabilir-- değişkenlik arz edeceğini iddia eder. Onunki **ampirik bir çalışma** idi.

--*Sınıf, Statü, ve Parti*'de, iktidarın farklı sebeplerden dolayı aranabileceğini kabul etmemiz için bizi teşvik eder—zenginleşmek için, iktidarın kendisi için, sembolik sebeplerden dolayı, statü için. **İktidar ve otoritenin farklı temelleri vardır.**

--**İnsan eyleminin giderek rasyonelleşmesini tanıması ve tanımlaması, iktidarın temellerinin giderek daha fazla uzman bilgisinde, rasyonelleşme süreçlerini anlayabilme ve manipüle edebilme becerilerinde yer aldığını gösterir.**

KARL MARX (1818-1883) Alman

--Lüksemburg'un hemen doğusunda, Trier; Rhineland, Almanya'da sonradan Protestan olan Yahudi bir ailede doğdu

--üst orta sınıf aile fakat hayatının büyük bir kısmını ailesinden ve Almanya'dan dışlanmış olarak yaşadı

Marx'ın sosyal bilimlere katkıları çok büyüktür. Kendimiz hakkında nasıl düşündüğümüz, modern hayatlarımız hakkında, ve dünya ekonomisinin günümüz durumu hakkında, **düzenlemeye tabii tutulmamış kapitalizmin**, ki Marx'ın eserinin konusudur, tekrar canlanması gibi konularda eserlerinin sonuçlarını abartmak zor olacaktır.

1991—SSCB'nin dağılması ile birlikte, pek çok Marxist araştırmacı (komünistler değil, Marx'ın sosyal hayat hakkındaki açıklamasını ikna edici bulanlar) yorumlama çerçevesi olarak Marksizmin öldüğünü düşündüler—ki bu da bunların sosyolojik/kuramsal olmasından ziyade ideolojik olduğunu gösterir.

--neden SSCB önemli ki? Marx *kapitalizmin* bir analizini yazdı, *devletin* nasıl olması gerektiğini değil (bu yorum Lenin'in işiydi)

--insanlar kendilerini Marxist olarak adlandırdılar ancak Marx'ın kendisi yeni bir toplum için bir plan vermedi.

Yine de, yanlış olduklarını söyleyebiliriz ve kanıt da oldukça ikna edicidir: örnek, 1992—ulusal kamu kanalı TV'de Christopher Columbus'un Amerika'yı "keşfi"nin 500.yılı kutlamalarına dair bir ana program; 13./14./15. yüzyıllardan beri kullanılan global ticaret yollarının tarihçesini sundu; bu birkaç saat tarihten *sonra* ancak Columbus'tan bahsedildi—nasıl Avrupa malları için yeni pazarlar bulmakla meşgul olduğu.

Şimdiki standart Columbus bahsi *ekonomik* bir konudur, zulüm ya da özgürlük arayışı hakkında değil—Columbus, İspanyol krallığının ve İtalyan tüccarların bir çalışanıydı, bir

satıcı—bu Marxist bir analizdir çünkü Marx bize *sosyal ilişkilerin ekonomi tarafından güdülendiği* bir analiz verir—bugün bu **neo-liberal kapitalizm** olarak adlandırılmaktadır.

Marx gerçekten de tam bir orijinal düşünürdü. O güne kadar kaydedilmiş olan sosyal bilimlerin bütün mirasını yeni ve eleştirel bir şekilde **sentezlemeyi** denedi.

Marx'ın iki amacı

- * insan gelişiminin, tarihsel değişimin daha iyi anlaşılmasını sağlamak—tarihin olduğu şekline nasıl geldiği
- * sosyal ilişkiler ve insan gelişiminin nasıl çalıştığına dair kavrayışı, tarihin nasıl geliştiğini alıp, bunu tarihin gelişme sürecini hızlandırmakta kullanmak

Kısacası, *Marx sosyal hayatın temellerini neyin oluşturduğunu anlamak ve daha sonra bu anlayışı mühendislik yapmak için kullanmak istedi.*

Marx'ın ne hakkında olduğunu, düşüncesinin doğasını, toplumsal hayata katkılarını, ve neden çektiği zorlukları çektiğini anlamak için bu iki amacı anlamak esastır. Marx **hem bir felsefeci hem de bir eylem adamı idi**—nadir bir kombinasyon! İnsanın durumunu *anlamaya* ve bu *anlayışı* kullanmaya eşit derecede kendini adanmıştı.

Praxis= gözlemeleme/anlama + kuramsallaştırma + eylem →yeni anlayış →kuramda değişiklik →eylemde test etme ...vb.

Marx hayatı anlamak istediği gibi değiştirmek de istedi ve bu bütün hayatı boyunca ona sorun çıkardı ve onu toplum dışına itti. Tartışmalı şeyler yazan bir gazeteci idi ve hem Almanya'dan hem de Fransa'dan sürüldü ancak sonunda İngiltere'de kendine bir buldu. Marx, **Friedrich Engels** (İngiliz bir değirmen sahibinin oğlu) tarafından desteklendi ve *Komünist Manifesto*'yu beraber yazdılar.

Marx'ın kendimizi anlamamız ve bu anlayışı da toplumu değiştirmek için kullanmamız fikri 19. yüzyılda yeni bir fikirdi. Bu anlayış, sosyal bilimleri, ve ilerleyen sosyologları (Auguste Comte ve Emile Durkheim gibi) besledi. Marx, **sosyal bilimlerin sosyal transformasyon için kullanılması gerektiğini** savundu.

Marx'ın toplum hakkındaki temel fikirleri

* İnsan toplumu bir bütün olarak tasavvur edilmelidir, **grupların ve kurumların birbirleriyle ilişkilendirildiği** bir sistem olarak ve izole edilmiş halde değil de ilişkiler çerçevesinde incelenmelidir—bu alt-sistemler *bir arada* nasıl çalışıyorlar?

* Toplumlar özünde değişken ve şekillendirilebilirler—değişiyorlardı ve *değiştirilebilirler*. Değişim linear/çizgisel bir ilerleme şeklinde gerçekleşmedi (aynı zamanda Darwinci düşünce geliyordu). **Değişim zıtlık ve çelişkiler yoluyla oldu.**

-- Ortaya çıkan zıtlık ve çelişkiler tarihsel gelişimin araçlarıydı.

--Eğer böyle zıtlık ve çelişkileri yeterince büyük sayıdaki durumda gözlemlersek, bir düzenlilik, kalıp görürüz, bu da bize genel bir değerlendirme yapmamıza izin verir. Bir **toplum bilimi** (Weber'inkine benzer), toplumsal değişimin kurallarını ve değişimin sonuçlarını elde edebiliriz

Özet olarak, *her şey birbiriyle alakalıdır ve değişim zıtlık ve çelişki yoluyla meydana gelir.*

Simmel ve Pareto gibi, Marx da –**sosyal eylemin temel birimlerini** arıyordu: teorisini şu terimleri/temaları kullanarak kurdu:

- * *işin önceliği*
- * *işin organizasyonu*
- * *tarihsel materyalizm (diyalektik)*
- * *sınıflar ve sınıf mücadelesi*
- * *ücretli emek ve kapitalizm*
- * *meta fetişizmi*

Marx, insanların yaşam güvencesi ve doğayla ve fiziki çevreyle uyum ihtiyacı duyan yaşayan organizmalar olduğu gözlemini yaptı. Bunun hayvanlar için de geçerli olduğunu fark etti. İnsanların farkı kendi eylemlerimizin farkında olmamızdı.

Alman İdeolojisi’nden “Materyalist Metodun İlk Önergeleri”

İnsanlar hayvanlardan bilinçleri, din ya da diğer istediğiniz başka bir şey yoluyla ayrılabilirler. Kendileri de kendilerini hayvanlardan hayatlarını devam ettirme araçlarını üretir üretmez ayırırlar, fiziki organizasyonları tarafından koşullanmış bir adımdır bu. **Yaşamını sürdürme yollarını üreterek insanoğlu dolaylı olarak materyal hayatlarını da üretmiş olur.**

İnsanoğlunun yaşamını sürdürme yollarını üretmesi fiili yaşama araçlarının doğasına bağlıdır ve yeniden üretmek zorundadır. **Bu üretim tarzı sadece bireylerin fiziki varoluşlarının üretimi olarak değerlendirilmemelidir.** Daha ziyade, bu kişilerin yaptığı belirli bir aktivite tarzı, belirli bir hayatlarını ifade ediş tarzı, onların açısından **belirli bir hayat tarzıdır.**

Bireyler nasıl hayatlarını ifade ediyorlarsa, onlar da öyle. Ne oldukları, dolayısıyla, üretimleriyle aynıdır, hem ne ürettikleriyle hem de nasıl ürettikleriyle. **Bireylerin doğası, dolayısıyla, üretimlerini belirleyen materyal koşullara bağlıdır.**

Metnin tamamı şu adrestedir:

<http://www.marxists.org/archive/marx/Works/1845/german-ideology/>

Örneğin, çiftçi olduğunuzu hayal edin: bahçecilik, çiftçilik, hayvancılık, aile yapısı, emek, mal dağılımı gibi sosyal ilişkileri yeniden üretirsiniz. Sınırlarınız mevsimler ve toprak, hayvanların ihtiyaçları, ailenin büyüklüğü gibi şeylerle belirlenmiştir. Hangi işlerin ne zaman yapılacağı gibi şeyler için bir miktar manevra alanın vardır, tamamen özgür olmasan da zamanlama açısından bir parça rahatlığın vardır. Ancak bir fabrikada çalışıyor olsaydın, günlük çalışma saatlerini sen organize etmiyorsun, daha az özgürlüğün vardır. Sınırların başkaları tarafından empoze edilmiştir. Vücudun ve sağlığın üzerindeki talepler değişebilir.

* Kısacası, *nasıl çalıştığımız insanlar arasındaki ilişkileri saptar—hergün sadece işimizi yaparak bu aktiviteler yoluyla bu ilişkileri yeniden üretiriz.*

İş, insan hayatının en temel şartıdır. Toplamların işi nasıl organize ettiklerine bakılarak anlaşılması gerekir. Bu iş organizasyonu toplumlar arasındaki farklılıkları anlamak için

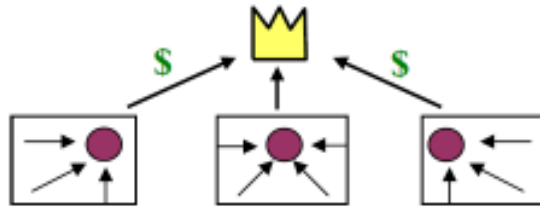
esastır—örneğin, SSCB neden olduğu şekilde olduğunu anlamamızı sağlayabilir, ABD'nin neden bu şekilde olduğunu da.

ÜRETİM TARZI

* **Üretim güçleri**= hayatın ihtiyaçlarını üretmeye yarayan ham maddeler
-örneğin, toprak, emek, teknoloji

* **Üretim ilişkileri**= üretim güçlerinin düzenlenmesi
-- üretimi düzenlemenin sonsuz farklı yolu vardır (çıkarcı etrafında, zaman içinde, mekan içinde)

Örneğin, Ortaçağ Avrupası/Japonyası—bireysel toprak sahipliğinin olmadığı bir **feodalizm** sistemi (toprağın sahibi kraldı). Kral ve soylular arasında soyluların bir toprak parçası karşılığında krala askeri hizmet verdiği bir *sözleşmesel ilişki* vardı. Soylular toprağı işlemeleri için köylülere paylaşıyordu, köylüler de soylulara askeri hizmet ve aşar vergisi veriyorlardı. Soylu, köylüye toprak ve koruma sağlıyor (Hobbes!)—soylu, barışı sağlıyor, *yönetimi* oluşturuyor—soylu, yargıç, belediye başkanı, ve pazardı. Soylu da krala vergi (köylüden topladığı) ödüyor ve krala askeri hizmet (yine köylülerden aldığı) veriyor.

(Bugünlerde İngiltere'de, hala bu toprağın hükümdara ait olduğu kurmacasını koruyorlar, toprak parçaları “kiralınmış mal” olarak adlandırılıyor mesela.)

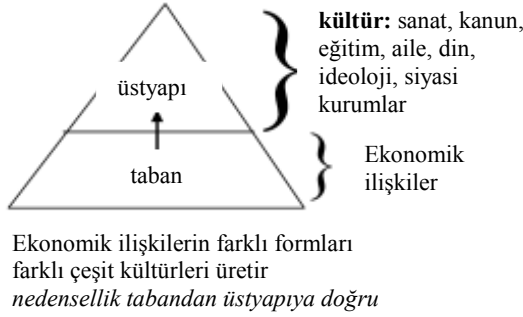
Toprak ve emek, yaşam pozisyonlarından (örtül olarak, açıkça sözleşildiği gibi değil) ziyade satılık şeylere dönüştüğünde—işte o zaman dünya değişti!

Üretim düzenlenmeliydi. Toprağı kim sürecekti? Gereçleri kim sağlayacaktı? bezi, feneri, mumu? İş bölümü, çiftçilik yoluyla elde edilen artı değerden ortaya çıkar. İnsanlar arasında ortaya çıkan ilişkiler ve kalıplar bir üretim tarzı içerisinde olur (buna bugün “ekonomi” diyoruz). Bu düzenleme *sosyal bir süreçtir*, bir etkileşim sürecidir. Bu materyal fenomen vardır—ancak nasıl düzenlendiği insan müdahalesidir.

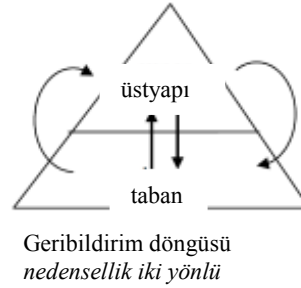
Marx, toplumun bütün yönlerini anlamamanın anahtarının bu **üretim organizasyonu** olduğunu söyledi!

üretim tarzı= **güçler** (materyal sermaye, emek) + ilişkiler (toplum stili/tipi, kültür)

model I – “kaba/vulgar” Marxism

model II – daha karmaşık/sofistike Marxism

Üstyapı, üretim araçlarını korumaya yarar.

Kapitalizmde, bireyin pazarda peşinden koştuğu arzuları vardır. Her bir birey bir çıkar/istek/tercih/**fayda** paketi olarak görülür, ve marketin “fonksiyonu” (iş: amaç ve sonuç) bu arzuların **alış-verişi** için en serbest alanı vermektir. (Arz (mal ve hizmetlerin) ve talep (mal ve hizmetlere duyulan arzu) arasındaki en mükemmel ilişki verimliliğin tarifidir. Pazar, sözümona, verimlilik üretir, verimlilik normatif/değer verilen amaçtır.) (Bu, pek çok açıdan itiraz edilen bir iddiadır, ama bunu başka bir tartışmaya bırakalım.)

Kapitalizmdeki **hukuk sistemi, bireyi bir haklar demeti** olarak tahayyül eder; ‘liberal hukuk sistemleri’ bireyin haklarının devredilemezliğini temel bir önkabul olarak alırlar—devletten önce varolan kişiler (Hobbes, Locke, sosyal sözleşme nosyonlarını hatırlayın); daha sonraki liberal hukuk sistemleri hükümetin bu hakları koruduğu nosyonu üzerine kuruludur. Kısacası, hukukun **bireysel haklara maksimum koruma** veren bir dizi prosedür olduğu farz edilir.

Marx (Weber de!) bu “**liberal hukuk**” fikirlerinin **kapitalizmle** aşağı yukarı aynı zamanda geliştiğini söyler. (Weber’in *Protestan Etiği ve Kapitalizmin Ruhu*’nu hatırlayın)

Her ikisini de aynı zamanda nasıl elde ettik? Bunların ortak noktaları nelerdir?

Feodal İngiltere’de yaşadığınızı farz edelim—sadece yaşam ihtiyaçlarının olduğu, artı değer olmadığı bir dünyada. Pazar yoktu. **Materyalist yorum, üretim araçlarındaki değişimin farklı bir üstyapı ürettiğini söyler.** Teknoloji (bir üretim gücü) değişti: zaman içinde ekini rotasyona bırakarak artı değer elde ettiler. Artı değer, küçük pazarlara yol açtı. Ancak bu pazar kasabalarından önce, insanların ticaret yapmalarına izin vermeyen kanunlar vardı. Artı değerleri olmadığı gibi, malların serbestçe fiyatlandırılmasını ve oluşturulmasını yasaklayan kanunlar verdi. Kâr yapmak Katolik Kilisesi tarafından kötü, yanlış olarak tanımlanmıştı. Thomas Aquinas “adil fiyat” üzerine detaylı eserler yazmıştır.

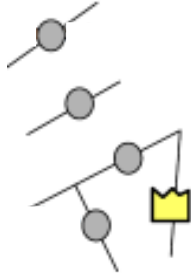
1603 –bir mahkemenin ilk defa “**sorumluluk alıcıya aittir**” dediği durum

--ondan önce, kanun ne alınabileceğini, satılabileceğini, ne fiyat verileceğini, ürünün ne olacağını sınırlamıştı (örneğin, biranın onsu, biradaki arpa, ekmekteki buğday ve peynir suyu oranı...)

--kanunlar ekonomik kuramdan *değil*, **dinden**--Katoliklikten çıkmıştı. Kurallar Kilisenin neyin etik/adil/doğru olduğunu düşündüğü şeyler üzerinden yazılmıştı ve Katolik dogma ile uyumluydu. Weber, **Protestanlığın ortaya çıkması** ile birlikte, kapitalizmin başladığını söyler. Roma’daki Katolik Kilisesi “iyi” tarifi üzerindeki monopoliyi kaybeder—artık

Protestanlıkla bir rekabetçindedirler. (Açıklama: Weber'in büyük eseri: *Protestanlık ve Kapitalizmin Ruhü* Protestanlığın bu dünyada, bu hayatta iyi kazanmanın kutsal ve iyi olduğunun ahlaki açıklamasını sağladığını iddia eder.)

Orta çağ hukuku öyle hemen tepetaklak devrilmedi—kanunlar pazar kasabası *içerisinde* ticaretin serbest olduğunu söyledi.

(İngiltere market şehirleriyle)

--Almanya: *stadt cuft macht frei*= “**şehir havası seni özgür kılar**”

-- Avrupa şehirlerinin etrafındaki duvarlar askeri kampanyaları önlemek için yapılmıştı ancak bunlar şehir içerisinde **serbest ekonomik alış-veriş için kanuni sınırlar** oldular—şehrin dışı, soylunun alanıydı ve onun kurallarını izlemek zorundaydınız (ki bunlar da genellikle Kilise'nin kurallarıyla uyumluydular).

Feodalizmden açık kapitalist değiş-tokuşa geçiş giderek büyüyen pazar kentleri aracılığı ile oldu.

--ekonomideki değişiklikler kanunlarda değişiklikleri getirdi!

--Neye değer verdiğimiz/neyi güzel ya da doğru olarak gördüğümüz—yani, kültürümüz—bu ekonomik ilişkileri korumak için gelişir

--“serbest düşünür” olma nosyonu pazarda serbest bir etmen olmayla uyumludur. Haklar pazardaki arzular olarak ifade edilir ve politik haklar da pazar kapasitesini korumak için.

* *Kanun ve Pazar nasıl bu kadar birbirine benzer?*

Sözleşmeli ilişkilerden değiş-tokuş dünyasına geçiş vardır.

-- kral ya da soylu gelip hepsini alabileceksen neden bir fabrika kurmak için yatırım yaparsın ki?

--“**liberal hukuk**” ve **kapitalist yatırım el ele gitmiştir—hukuk kralın/ve soyluların iktidarını sınırladı—böylece, bireysel eylem için alan yarattı**

-- insanlar yatırım yapacaksa ve kârlarını gelecekte alacaksa, karar gelecekte de bağlayıcı olmalıdır

-- kapitalist yatırım soyluların iktidarından bağımsız olmayı gerektirdi

* *liberal hukukun tarihi*= insanlara yatırım yapma, kârını toplama, ve aristokrasi gibi keyfi otoritelerden korumak için bir dizi fikir/sorumluluk/zorunluluk yaratılması

* *Avrupa hukukunun tarihi*= birikmiş varlıklarını yatırım yapmak isteyen biraz varlıklı olan köylülerin ve soylularının kontrolünden kaçarak özgürlük aramaları arasındaki mücadelesi—bu parlamenter reformlar, hukuki süreçler, *kapitalizmin* gelişmesi için kaynakların tarihidir.

Fikirler yatırım yapma ihtimallerini besliyordu, yatırım da neyin “mal” olarak görüldüğü fikrini besliyordu—dolayısıyla şimdi **basit yönsel olandan** (model I) **daha döngüsel** (model II) **diyalektik** olana geçiyoruz.

Ekonomik yapı + kurumlar + bunları destekleyen sosyal pratiklerin bir kombinasyonu vardır.

Dolayısıyla, bu iktidar farklılıkları ve bunların nereden geldiğine dair ne fikir verir?

Marx iktidar farklılıklarının işin belirli bir şekilde organize edilmiş olmasının sonucu olduğunu söylerdi. Belirli bir üretim tarzı farklı iktidar imkânları yaratır. **İktidar farklılıkları üretim güçleri ve ilişkilerinden gelir.**

İktidar farklılıkları nasıl değişir? Marx'ın tarih teorisi—tarihsel materyalizm!***

Tarihi materyalizm toplumun nasıl organize edildiğinden ve parçaların nasıl birbirine bağlandığından bahseder ancak aynı zamanda da toplumların nasıl değiştiklerini analiz eden bir teoridir.

İki **değişim aracı** vardır:

* diyalektik

* sınıflar/sınıf mücadelesi

İktidar paylaşımının imkânları hakkında, tarihi vizyon ve insan doğası hakkında **iyimser** olan tek yazar Marx'tır. Diğer yazarlar insanların eşit olmasının imkânları hakkında oldukça karamsarlardı. Marx iyimser olsa da, *tamamen* iyimser değildir, çünkü **tarih bir diyalektik aracılığıyla ilerler**, aynı zamanda iki tarafa da çalışır, çelişkilerle doludur. (çelişkileri yumuşatmak/yok etmekte üstyapının/kültürün rolü, ideolojinin rolü).

Tarihin materyalist vizyonu, toplumu üretimin organize olduğu yolların bir yansıması olarak görür ve üretim güçlerine hükmetmek için insan çabasının gelişimini takip eder. Ancak bu toplumların herhangi birisi muhtemelen **birden fazla üretim tarzı özellikleri** gösterecektir. Üretim tarzlarından birisi daha hâkim olsa da.

--örneğin, feodal toplumun içinde yuvalanmış olan pazar kentlerinde kapitalizm parçaları vardı

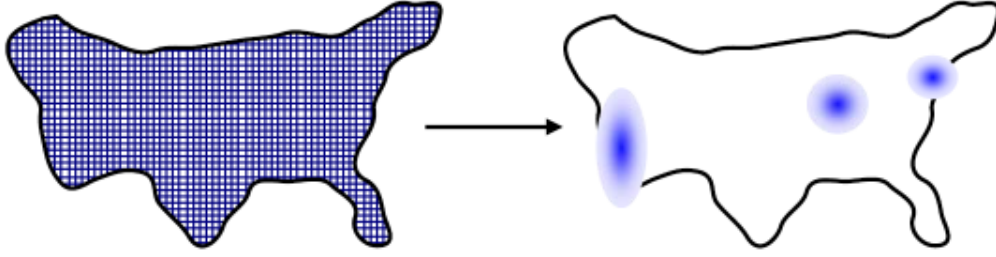
--şu anda bile bu kalıp devam eder, öyle ki kentsel alanlar sosyal değişimin merkezleridir

--18./19. yüzyıllara kadar, feodalizm baskındı—kent kültürünün toplumda parlamaya başlaması 19. yüzyılda oldu ancak

--Tarih, **üretim tarzlarındaki değişim** silsilesidir (tarz= güçler + ilişkiler). Üretim ilişkilerini kuran **üretim güçlerinin gelişimi** artık uygulanamaz ya da işleyemez hale gelir—**belirsiz** olurlar. Kanunlar sınırlayıcı olur ve **transformasyon** gerçekleşir--en sonunda da ekonomik yapı değişir.

- --örneğin, ABD'de 19. yüzyılın sonunda, çok büyük üretim kapasitesinde endüstrileşmemiz vardı

--1900= %75 çiftliklerde yaşıyordu, 1950= %75 şehirlerde yaşıyordu, şimdi %95 şehirlerde/banliyelerde yaşıyor.

--yerde transformasyon ve işin yapılış şeklinde
--19. yüzyılın sonlarında kadar, hâlâ toplumun eşit çiftçilerden oluştuğunu hayal eden bir tarım toplumu için yazılmış kanunlarla yaşıyorduk (örneğin, öğrenciler yazın okula gitmezler, çiftliklerde çalışmaları gerekir ... evdeki işlerden dolayı gün içerisinde okulda geçirilen saat sayısı, ancak daha sonra öğretmen sendikalarından dolayı kurumsallaştı.)

Örnek: **Lochner New York'a** karşı (1905)—mahkemeler, bireyleri eşit olarak gören kanunlar uyguladılar:

--New York, fırınlarda saatlik çalışma ücretini minimum 3 sent olarak belirledi. Fırıncılar, bunun Anayasaya aykırı olduğunu (sözleşme özgürlüğü) iddia ederek mahkemeye gitti.

-- **Sözleşme özgürlüğü**, feodalden kapitalist topluma geçiş hareketinin ürünlerinden biri olan hukuki bir prensipti. Sözleşme özgürlüğü, aslında, kapitalist ve dükkân arasındaki sözleşme idi. Şimdi, fırın sahipleri her bir fırıncı ile fırıncı çalışmak için ne kadar almayı kabul ederse sözleşme yapabileceğini iddia ediyordu—çünkü her ikisi de **özgür bireylerdi**.

--Herkesin birey olduğu bir Amerika vizyonu kanuni kararlarda kutsal bir yere konulmuştu. New York eyaleti minimum ücret yasasını geçirerek bazı aktörlerin diğerlerinden daha büyük/daha güçlü olduklarını iddia etti—ve **emek ve sermaye arasındaki ilişkiyi dengelemek** zorundaydı. Bu argümanı tam olarak bu dili kullanarak yapmadı, işçilerin sağlığından, daha iyi iş koşullarından, yoksulluğu önlemekten bahsetti...

--Fakat Anayasa Mahkemesi, herkesin pazarda ve mahkeme önünde eşit aktörler olduğunu söyleyerek bunu geri çevirdi, ve New York Eyaletinin iktidarını aştığını söyledi. (O.W. Holmes, ABD Anayasasının Herbert Spencer ekonomisinin vücut bulmuş hali olmadığını iddia ederek muhalefet etti. Fikir: Holmes sözleşme özgürlüğünün bu şekilde yorumlanmasının “Sosyal Darvinciler” tarafından savunulan ekonomi ve özgürlüğün belirli bir anlayışı olduğunu söylüyordu. “Sosyal Darvinciler,” toplumun organizasyonunun—ekonomik şartlarda dahil olmak üzere—en güçlü olanın yaşaması doğa kanununun bir ifadesi olduğunu iddia ediyorlardı. Fırın sahipleri fırıncılardan daha fazla iktidara sahiplerse, bu sadece doğal adaletin bir sonucuydu. Devlet, doğada ya da anayasada olmayan kanunlar yaratarak duruma müdahale etmemeliydi, ve anayasa sözleşme özgürlüğünü koruyordu. Holmes: anayasa eşitliği de koruyordu.

--şimdi asgari ücret var, ancak hâlâ yoksulluk sınırının altında

--1933: Lochner kararı, Anayasa Mahkemesi tarafından New Deal/Yeni Düzen ve FDR'ın [Franklin D. Roosevelt?] baskısı altında geri çevrilmişti. Bu kararı, daha sonra iş ücretleri/şartlarını düzenleyen pek çok kanun izledi. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra sadece ücretlerle ilgili değil aynı zamanda hava kalitesi, ergonomi vb. gibi konularda daha fazla kanun çıktı.

--20. yüzyıl: üretimdeki transformasyonu ve sermaye ve emek arasındaki eşitsizliği tanıyan, sadece malların ve hizmetlerin değil sağlık, çalışma koşulları, hava kalitesi, çevrenin bozulması hakkında da kanunlar çıktı. Ancak, Marx'ın söylediği gibi, *hiçbir üretim tarzı tamamen bir şey olup diğeri olmaz değildir*. Bu modern kapitalist ekonomilerde iki farklı görüş savaşıyordu: kanun daha eşit şartlar yaratmalıdır ve pazarın dikkat etmeyeceği eksiklikleri/dışarıda kalanları korumalıdır, örneğin, havanın temizlenmesi.

Marx'ın fikri: *Bütün üretim tarzları kendi içlerinde birbiriyle çelişen/çatışan güçler/ilişkiler/fikirler barındırır; ne üretim ilişkileri ne de kültür homojen olacaktır.*

20. yüzyılın sonunda, 60 yıldan beri kapitalizmin fonksiyon bozukluklarını düzenleyen/frenleyen kanun yapılıyordu. Ancak Reagan'dan beri, Amerikan federal siyaseti diğer yönde ilerlemeye başladı—şimdi pazar gelişmek için serbest olmalıdır diyor. Bunlar **ideolojik yarışlar**—**alt** yapıdaki organizasyonları ve farklı düşünceleri koruyan *üstyapıda* devam eden yarışlar.

Marx --üstyapıdaki çatışan/çelişen ilişkiler/fikirlerle rağmen—materyal alt yapı değişikliklerinin **bilim kesinliğinde** analiz edilebileceğine inanıyordu.

--Üstyapıdaki ideolojik/politik açıdan değişiklikler
--üst yapı insan zihninden geçer
--insan zihni ve iradesi değişir

* Çıkarlar ve arzular vardır—dolayısıyla, farklı çıkarlar ve farklı yorumlar üretim güçlerimizin gerçekten ne olduğuna dair farklı yorumlar ortaya çıkar—işte orada da **ideolojik mücadele** ortaya çıkar.

* **Birbirleriyle yarışan yorumlar** var, ancak sonunda, değişimin sebebi ekonomik temelden üste doğru gelir. Ancak ekonomik temeli yeni yasalar, yeni teknolojiler yoluyla değiştirebiliriz (model II, geri dönüş döngüsü!).

örneğin, **Küreselleşme**—küresel ekonomiyi yaratan teknolojiye transformasyondur (ulaşım, iletişim). Teknolojik değişiklikler ve küresel pazar 20.yüzyılın ortasında pek çok Avrupa ve Amerika ulusunda (Güney Amerika ve bazı Asya ulusları dâhil) işçilerin haklarını korumak için—ki hayatları sadece temel ihtiyaçlardan ibaret olmasın-- kurulan hukuk rejimini zorluyor.

--küreselleşme özgürlük olarak mı anlaşılmalıdır?

--birbirinden uzak mekanlar aynı kültüre/pazara katıldıklarına göre?

--yoksa, en çok sermayeye sahip olanların üretim ve finansla baskın olmaları mıdır?

--Marx ne derdi ve alternatifler nelerdir?

--küreselleşme, emek için yaratılmış olan korumalardan kaçmanın bir yolu olan bir çeşit üretim organizasyonu mudur?